

POSTANOWIENIE

Dnia 27.10.2015r.

Sąd Okręgowy w S. Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO w S. Tadeusz Stodoła

Protokolant sekr. sądowy Daria Staroń

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w S. – Mieczysława Buksy

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Zakładzie Karnym w C. wniosku **skazanego** w sprawie **skazanego S. H. s. T.** i D. z d.J., ur. (...) w S., skazanego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w W. – Wydział Zamiejscowy w C. z dnia 10.07.2014r., sygn. akt VIIK 252/14 za czyn z art.178a§1kk, art.12kk, art.58 ust.1, art.62 ust.1, art.62 ust.2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005r. na karę 3 lat pozbawienia wolności.

o warunkowe przedterminowe zwolnienie

na zasadzie art.77§1kk, art.78§1kk oraz art.161§1kkw

postanowił:

1. **odmówić udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia skazanemu S. H. s. T.;**
2. **zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Skazany S. H. złożył wniosek o udzielenie mu warunkowego przedterminowego zwolnienia, wskazując iż zrozumiał błędy jakie popełnił na wolności a po opuszczeniu zakładu karnego chciałby zapewnić wsparcie finansowe konkubinie i dziecku.

Uprawnienia do ubiegania się o warunkowe zwolnienie skazany nabył w dniu 22.07.2015r.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Z wywiadu środowiskowego kuratora wynika, że skazany przebywając na wolności wolny czas spędzał z rodziną, układał właściwe relacje z konkubiną i dzieckiem. Kiedy pozostawał pod dozorem, wobec kuratora był otwarty i chętnie udzielał wszelkich informacji.

W czasie odbywania kary, skazany był trzykrotnie nagradzany regulaminowo, został też 3 razy ukarany dyscyplinarnie m.in. za nie przestrzeganie porządku wewnętrznego i regulaminu oraz wulgarnie zachowanie wobec współosadzonego. Wskazać trzeba, że popełnione przekroczenia dowodzą, że skazany nie potrafi w pełni zaakceptować norm i obowiązków jakim został poddany w związku z odbywaniem kary pozbawienia wolności. Obecnie, w relacjach ze współosadzonymi jest zgodny. Wobec przełożonych przejawia regulaminową postawę. Brał udział w programie resocjalizacyjnym dla skazanych z art.178akk. Nadto, skazany jest zatrudniony na podstawie umowy o dzieło w firmie N. M..

W ocenie Sądu, zachowanie się skazanego w czasie pobytu w warunkach izolacji jest nieustabilizowane. To oznacza, że dalsza resocjalizacja winna być prowadzona w warunkach zakładu karnego.

Dodać trzeba, że skazany karę odbywa w dalszym ciągu w systemie zwykłym i nie wykazuje zainteresowania zmianą na system programowanego oddziaływania. To wskazuje na to, że skazany nie włączył się szczególnie aktywnie w proces resocjalizacji. Sąd penitencjarny podziela stanowisko wyrażone w postanowieniu z dnia 25 sierpnia 2010 r. Sądu Apelacyjnego w Lublinie w sprawie II AKZw 672/10 iż „od osadzonego ubiegającego się o udzielenie warunkowego zwolnienia oczekiwać należy szczególnego zaangażowania i aktywności w kierunku zmiany osobowości i dotychczasowego trybu życia. Jedną z form dążenia do dokonania tego rodzaju zmian jest odbywanie kary w systemie programowego oddziaływania. Skazany odbywający karę w takim systemie ma bowiem możliwość dokonania wglądu w dotychczasowe postępowanie i jego przeanalizowanie”.

S. H. odbywa karę 3 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem w sprawie VII K 252/14 Sądu Rejonowego w W. Wydział Zamiejscowy w C., za dopuszczenie się przestępstw z art.178a§1kk, art.58 ust.1, art.62 ust.1, art.62 ust.2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Niewątpliwie stopień szkodliwości społecznej dokonanych przez skazanego przestępstw jest znaczny, o czym świadczą okoliczności ich popełnienia, rozmiar wyrządzonej szkody oraz sposób działania skazanego. Popełnianie wskazanych wyżej czynów karalnych dowodzi zdaniem Sądu tego, że skazany nie jest sprawcą przypadkowym, a naruszanie porządku prawnego nie miało charakteru incydentalnego. Zatem, skazany jest sprawcą w znacznym stopniu zdemoralizowanym, wobec którego ocena postępów w procesie resocjalizacji powinna zostać dokonana szczególnie wnikliwie.

W tej sytuacji, w ocenie Sądu, okoliczności popełnionych przestępstw oraz niejednoznaczne zachowanie w czasie pobytu w izolacji więziennej przemawiają przeciwko uwzględnieniu wniosku o udzielenie skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary i nie dają podstaw do ustalenia wobec niego pozytywnej prognozy odnośnie poprawnego zachowania po opuszczeniu zakładu karnego. Sąd w chwili obecnej nie ma przekonania, że skazany po udzieleniu mu warunkowego przedterminowego zwolnienia będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie dopuści się ponownie przestępstwa zwłaszcza że w przeszłości, tj. w 2011r. korzystał on z takiego zwolnienia jednak ponownie został osadzony w izolacji więziennej. To oznacza, że stosowany wobec skazanego środek probacyjny okazał się nieskuteczny. Sąd penitencjarny orzekający o warunkowym przedterminowym zwolnieniu powinien również brać pod uwagę rozmiar odbytej już części kary i oceniać ją pod kątem adekwatności i współmierności do okoliczności popełnionych przestępstw, a także realizacji przez karę potrzeby należytego kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, o czym mówi wprost art. 53§1 kk. (Postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 18.10.2000r. sygn. akt IIAKz. 943/00 (Lex nr 46424).

Stwierdzić w tym miejscu należy, że na obecnym etapie wykonywania kary cele orzeczonej skazanemu kary nie zostały osiągnięte w całości. Wskazać trzeba, że wykonywanie kary pozbawienia wolności ma na celu nie tylko wzbudzenie w skazanym woli współdziałania w kształtowaniu jego społecznie pożądanych postaw, w szczególności poczucia odpowiedzialności oraz potrzeby przestrzegania porządku prawnego, lecz również zaspokojenie społecznego poczucia sprawiedliwości społecznej i spełnienia celów prewencji ogólnej. Ingerencja w wymiar kary określony w wyroku skazującym poprzez jego nadmierne skrócenie, nie może prowadzić do nieuzasadnionej liberalizacji sankcji karnej oraz kształtować społecznego przeświadczenia o pobłażliwości względem sprawców przestępstw o znacznym stopniu społecznej szkodliwości.

Wprawdzie, Sąd Penitencjarny zauważa pozytywne zmiany, jakie zachodzą w osobowości skazanego, niemniej jednak stwierdzić należy, że nie mają one charakteru trwałego rokującego osiągnięcie celów orzeczonej mu kary. Proces resocjalizacji skazanego w warunkach izolacji powinien być jeszcze kontynuowany. Właściwości i warunki osobiste skazanego w świetle

okoliczności popełnionych przestępstw nie dają w chwili obecnej podstaw do przyjęcia, że skazany na wolności będzie przestrzegał porządku prawnego i więcej nie popadanie w konflikt z prawem tym bardziej jeśli uwzględni się treść opinii psychologicznej z której wynika, że trudno jest jednoznacznie stwierdzić, że skazany będzie przestrzegał norm prawnych, po opuszczeniu zakładu karnego.

Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak na wstępie.

O kosztach postępowania przed Sądem orzeczono na podstawie przepisu art.626§1 kpk w zw. z art.624§1 kpk w zw. z art.1§2 kkw.